

ИЗТОКЪ

Глав. редакторъ: П. Димитровъ

Ред.-стопанинъ: Г. Кебелжиевъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ животъ

Редактира комитетъ

Дим. Мирчевъ бывшъ гимн. у-лы

Архитекторъ Д. Кавалджиевъ

СИЛАТА НА ИДЕИТЕ ГРАДОУСТРОЙСТВЕНИ ПРОБЛЕМИ

Животът е движение, дейност. Културният, политическият, социалният, стопанският, икономическият живот представлява етапи въ развитието на човечеството, на човешкия напредък. Лостът на това движение, на напредъкът се обуславя от идеите, времето и социалните условия. Идеите не идват свише: тъй изникват от политическите и икономическите условия. Въ историята човечеството различава различни епохи; тия епохи съдълът все на нови идеи, които поставят живота на нови пътища, осъществяват го и го ръководят, по силата на които той твори се сблъскаме със същите яви. Съществуваната война също направи дълбок преврат въ живота и мисълта на народа. Новото поколение се ражда съ нови възгледи за живота и отношенията, за политика, икономика, за държавно строителство и пр. Държавата не можеше да остане на старите основи; тъй се ука- заха несъстоятелни да носят нейната тежест. Прозорливи хора схванаха това и направиха единъ смелъ и решителен замах за държавно устройство. Това стана на 19 май 1934 г. По редъ причини той не успя. Но идеите си останаха въ сила.

нови блага, създава нови условия въ живота. Епохата на Възраждането дойде следъ епохата на сръдните вѣкове, епохата на обскурантизма, когато застарѣли идеи бѣха вковали човѣшкия духъ въ страшните вериги на мрака, на не-вежеството. Идеите на Възраждането разкъсаха тия тежки вериги, освободиха човѣшкия духъ и освѣтиха новите пътища на развитието. Коперникъ доказа, че земята не е центъръ на свѣта, както учеше Черквата, а само единъ елементъ отъ вселената, та и човѣкътъ престава да бѫде централна фигура въ миросъзданietо. Идеята за всемирна монархия на папата пропадна, роди се националната идея, и всѣки народъ поиска да има своя държава и самъ да ржководи сѫдинитъ си. Редица открития направиха дѣлбокъ превратъ въ мирогледа на човѣка. Личността се освободи отъ схоластицизма и почна да живѣе и мисли самостойно, а не по предписани правила; почна да се отнася критически къмъ околната природа и да опредѣля сама своите отношения къмъ проявите въ живота.

Партизанството бѣ изгнило въ основите си и представляваше истинска опасност за държавата; то трѣбваше да се срути отъ основа. Царскиятъ манифестъ отъ 21 априлъ с. г. санкционира извръщениетъ превратъ. Напразно бълнуватъ закоравѣлите партизани да се върне блаженото време, когато тѣ хазийничеха въ държавата и смучеха жизнените сокове на народа. Това време хврѣкна безвъзвратно. То нѣма да се върне. Народътъ е проситъ отъ партизанските ежби: той, а не другъ носи тяжестите на катастрофите, по вина на некадърните и беззаконици партизани — водачи. Въ последно време, тѣ пакъ се раздвижиха. Чакатъ удобенъ моментъ да се нахврѣлятъ върху охлузения грѣбъ на народа и да дооглождатъ си силите му, изтощавайки го толкова време съ своето безумие. Но това не ще позволи най-новото ни поколѣние, което наследи тежко наследство отъ партизанския бѣсъ. Задъ това поколѣние ще бѫдатъ всички граждани, които носятъ честна мисъль и убеждението, че ста-

Но да не се впускаме въ ритъ птища свършватъ до далечното минало. Нека по-пропасть, до гибелъ за народъ гледнемъ предъ себе си и ще и държава.

Двойниятъ празникъ

На 3 т. м. по случай годината от Независимостта на България и Възцеленето на Н. В. Царя на престола, въпреки лошото време, на

Производства по гарнизонам

части, официални и длъжностни лица, родолюбивите организации, учащите се и множество граждани. След молебна, началника на гарнизона г. генер- Произведени съдържанието
чинъ:

раль Марковъ поздрави войсковитъ части и произнесе проповѣдь честна речь, въ която обрисува високитъ качества на Н. В. Царя, който се възкачи на престола въ най-труднитъ за Отечеството времена и досега

Редакцията поздравява г-да офицерите съ производствата имъ.

Разпространявайте Истокъ

Разпространяйте Изтокъ

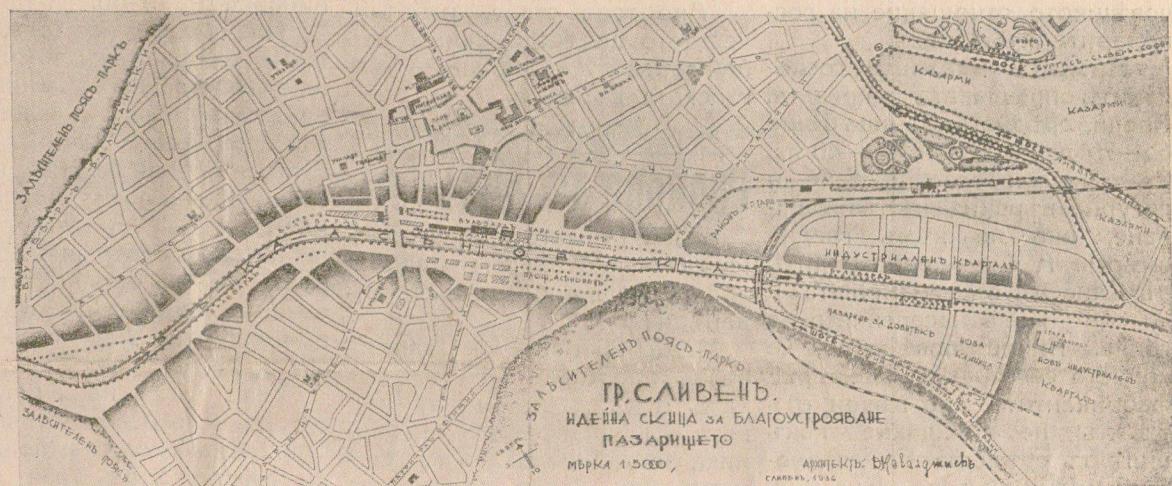
„Каквото съмъ рекълъ да направя, ще го направя,
ако рече Богъ. Ако спечеля — печеля за цълъ народъ.
Ако изгубя — губя само мене си. Азъ съмъ обещалъ
на отечеството си жъртва за освобождението му“.

Василь Левски

тъ за благоустройството на един градъ обгръща премного разнородни хническо, стопанско, хигиенично и естетично естество. Този въпросъ, като предно важенъ, задължава да биде проучванъ пълно и всестранно, за да а урбанистична идея да служи за изходно и ржководно начало въдейновеника. На този, на когото сж повърени сѫдбинитъ и ржководството на , на един градъ, е задълженъ да се ржководи, въ благоустройствената основнитъ изисквания на установената, възприета и одобрена благоустрой-

Градоустроителният план на Сливен е направен и одобрен още през 1901 г. Лошъ или дебъръ, той изразява една идея, която би тръбвало да бъде ясна, разучена, прилагана неотклоно, подлагана на компетентна критика, корегирана съобразно вървеждането и изискванията на времето, но въ никакъв случай да бъде захвърлена неразбрата, неприлагана или осакатявана от вмешателства на невежеството, грубия частен интерес, немотивирани хрумвания или прищевки.

Едно правилно разбиране на основните градоустройствени проблеми, едно компетентно проучване и установяване на единно ръководно начало въ благоустройствената въстановителна програма за града, би спестило много дрязги, лутаници, загуби на ценено време и сръдства и би пресъкло за винаги охотата за вмешателства на невежи и заинтересовани лица по този от извънредна важност за бъдащето на града проблем.

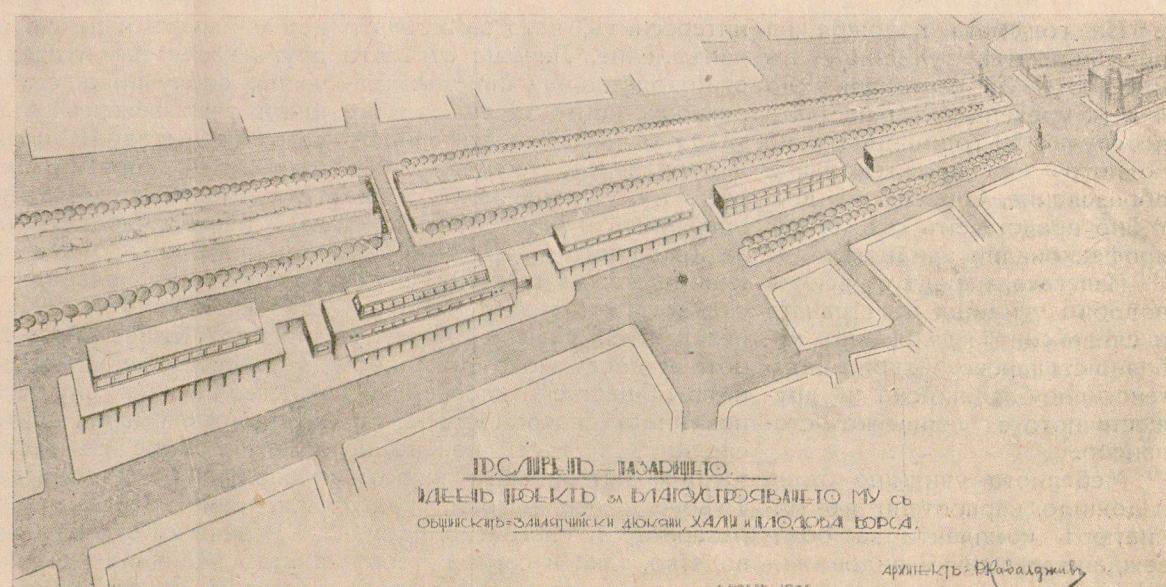

Предложението две идеини скици разясняватъ разположението и основната градоустройственна мисъл на най-важната част от града—**пазарището** по плана от 1901 год. който планъ споредъ нашето скромно мнение, въ тази си част, разрешава удачно проблемът за доброто му устройване, въроятно поради отличните естествени условия, които мястото предлага.

Урегулираната ръка „Асеновец“, просторните булеварди, подсилени отъ двете страни съ отдушници—площади, дължината на пазарището отъ Памуковата воденица до района на гарата, пръката му добра връзка съ всички входящи и изходни артерии — улици, дават възможност за едно много добро благоустройствено и стопанско организиране на важното за града пазарище. Въ първата скица е предложено едно необходимо подобреие—продължение на пазарището въ юго-източна посока, съ включване на пазарището за добитъкъ, място за новата кланица, предвиждане новъ индустриски кварталъ подъ тъхъ и допълнителна ж. пътна линия, необходима за тъзи три обекта. По този начинъ, пазарището добива цѣlostенъ архитектуренъ и стопански завършекъ, реализирането на който не представлява голъма материална трудность, стига да се работи културно, системно, съ проникновение и падновидност.

Въ центъра на така оформленото пазарище, стоятъ четиригъхъ общински имоти и мѣста, чакащи правилното си устройване, за да се получатъ по-добри доходи за общината

Представената по-долу скица, предлага идея за благоустройстване на пазарището, въ ча-
стъта отъ Популлярна банка до пл. Опълченски, въ свръзка съ устроителството на общинските
имоти и мѣста, намиращи се въ тази част. Идейната скица предвижда постройката на нови
градски хали въ празното общинско място кв. 189, по показания видъ и разположение,
свръзани съ преустроениетъ за хали за зеленчуцъ долна група съществуващи общински дю-
кянни и отъ южна страна—съ бѫща плодова борса въ съседното общинско място — кв.
190 (гасхането). По този начинъ занаятчийските дюкянни и тройната група общински хали,
зеленчуковите и плодовата борса, предлагат добро архитектурно разрешение, и полезно сто-
панско организиране на пазарището.

ГРАДОУСТРОЙСТВЕНИ ПРОБЛЕМИ

Проектът предвижда за постройката на халитъ — 1,100,000 лева; за преустройство на долната група дюкани въ зеленчукови хали — 350,000 лева; за плодова борса — 650,000 лв. или всичко около 2,100,000 лева.

Реализирането може да стане на 3 етапа: въ продължение на 3 последователни години: хали, преустройване групата дюкани, постройка на плодова борса.

Корекцията на рѣката, насипитъ, залесяванията и облагородяването на тази част отъ пазарището, споредъ предложената идея, е мислено да се реализира чрезъ трудъ и сърдства отъ временната трудова повинност, паралелно съ засторояването на общинските места.

Въ горния край на пазарището, срещу Популарна банка, въ остьта на бул. Царь Симеонъ и двуредовата паркова алея, се предвижда място за паметникъ на обесените въ турско време, на това място, сливенци.

Изразената идея въ дветъскици представлява одобрената такава отъ бившето постоянно присъствие на общината, съ кметъ арх. Г. Козаровъ, и предвидена въ програмата му за изпълнение презъ настоящия строителенъ сезонъ.

арх. Д. Кавалджиевъ

ГЛАСЪТ НА РАБОТНИЦИТЕ

Ние искали да бѫдемъ чути

Днесъ, когато отъ всички това ни озлобява, защото кол-
страни се заговори за необхо-
димостта отъ единение на сме прости и ние
български народъ, работни-
чеството не остава чуждо. То защитимъ—нали чакаме хлѣба
допринася на свой редъ, до-
колкото може въ това отноше-
ние. Едва ли, обаче, може да
се разчита на една дълготрайна
привързаност на работничес-
тво къмъ държавата, ако не
се проявяватъ грижи, които
отъ малко поне да ни вдъх-
натъ въбрата, че и за нась има
кой да се мисли. Нашето по-
ложение сега е непоносимо по
две причини: 1) поради низ-
киятъ надница и 2) поради не-
човѣшкото отношение на гос-
подарите къмъ нась.

Низкиятъ надница госпо-
дарите оправдаватъ съ кризата.
Преди, срѣдната надница бѣше
65—75 лв., а сега е 35—40 лв.

Съ тия пари едва кретаме и
сигурно вървимъ къмъ израж-
дане, ако не къмъ гладна
смъртъ. А ние—работниците
въ Сливенъ съ семействата ни
— сме $\frac{1}{8}$ отъ населението на
града. Бихме повѣрвали, че
кризата се отразила зле върху
фабриканти, ако нѣкои отъ
тѣхъ не виждахме какъ
пилътъ срѣдства за автомо-
били и др. луксове. Ние мис-
лимъ, че преди да си създаде
удоволствия единъ фабриканть—
истински българинъ—трѣбва
да създаде най-необходимитъ
условия за запазване на ра-
ботничеството отъ заболявания
и израждания. Ако господар-
ътъ нѣма това социално съз-
нание, държавата, която цели
да ни привѣрже къмъ себе си,
ще успѣе да стори това, щомъ
се намѣси и ни осигури единъ
сносенъ животъ. А сега не-
известността върви по стж-
китъ ни: работишъ, а не зна-
ешъ какво те очаква следъ
маление 20%, съгласно чл. 3
часъ дори. Единъ капризъ на
господаря е достатъченъ да те
изхвѣрли на улицата и да се
наредишъ въ веригата на без-
работнитъ.

Нечовѣшките отношения на господарите къмъ нась, ругатнитъ високомѣрието, — закона за данъч. облекчения.

СРОКОВЕ ЗА ДАНЪЦИТЕ

Презъ настоящия месецъ
изтичатъ сроковете за добро-
волно плащане на следните
данъци:

1. До 20 т. м.— на данъка
върху оборота;

2. До 25 т. м.— на третината
отъ предадените на бир-
ника за събиране данъци, съг-
ласно чл. 16 отъ закона за
събиране прѣкитъ данъци;

3. До 25 т. м.— на цѣлия
размѣръ воененъ данъкъ, на-
ложенъ на младежите за 1936 г.

4. До 25 т. м.— на шестата
шестинка отъ данъка, подле-
жаща на изплащане съ нама-
ление, съгласно закона за съ-
биране закъснялите данъци и
пр. Д. В. бр. 223—2. I. 1934 г.

5. До 31 т. м.— на първата
половина отъ данъка сгради
за 1928/29, 1928/29, 1929/30,
1930/31, 1931/32, 1932/33 год.,
подлежатъ на плащане съ на-
маление 20%, съгласно чл. 3
отъ закона за данъчните об-
лекчения.

6. До 31 т. м.— на първата
половина отъ данъка върху
наследствата, подлежаща на
плащане съ намаление 40%,
съгласно чл. 4, буква „б“ отъ

единъ измисленъ поводъ.

Работата и постиженятията
на агрономството съ офици-
ално зарегистрирани въ него-
вите тримесечни отчети и ано-
нимни авторъ не е да не знае
при какви тежки условия раб-
оти агронома, за да не хвѣрля
лекомислено обвинения по
единъ измисленъ поводъ.

Окол. агрономъ: Стефановъ

Сливенските професионални училища
на русенската изложба

На голѣмата изложба на интересните, като замисъл и промишлените училища въ изпълнение. Личеше умѣлото Рузе, отъ 27 септември до 4 т. м. уредена съ тържествата на училищния директоръ, който заслужава по-случай 50 годишнината на хала за неговата дейност и добити резултати въ училището му. Позволяваме си да направимъ и едно пожелание на бѫдещето творчество въ професионалните училища.

Излагаха, наредъ съ всички училища въ страната следното, въ своята работа и резултатите си къмъ практическото и достъпното до широките обществени слоеве, къмъ покупната способност на последните и къмъ начина на тѣхния материаленъ животъ. Трѣбва да се нагоди, както ржководния персоналъ.

Мебелното училище бѣше изложило, изработени въ ми-
ниатюръ комплекти за об-
аждане на всички видове жи-
лищни помѣщания. Изложени-
тъ модели бѣха едини отъ най-

готвени майстори. За примѣръ въ тази насока, можемъ да посочимъ Трѣвненското и Пещерско практични училища, които макаръ и да съ отъ по другъ характеръ и предназначение, сполучливо съ разрешили този важенъ въпросъ, като съ нагодили производството си съобразно покупните съзможности на срѣдните маси и особеностите на ма-
териалния и роденъ битъ. Това не значи, разбира се, че едно специално мебелно училище, като Сливенското, трѣбва да пренебрѣгне и по-широките изисквания на вкусъ, художество, стилъ и др., които виждатъ и познания, които се стъпватъ на стария занаятчийски, култивиранъ въ това единствено на Балканите професионално училище. И здравитѣ и добре десенирани камарни и щайхарни платове, както и памучните произведения

Девическото стопанско училище „Майчина длъжност“ на младите, образовани и под-
на брой, но изработени съ и памучните произведения

Последователността на „Нормализаторите“

Ржководните идеи на „Изтокъ“ съ известни на читателите. Ние служимъ на българската държава, на българската култура, на родния градъ. Безъ да ни се плаща, безъ да чакаме облаги. Позициите ни съ били винаги ясни. Има, обаче, една клика отъ 2—3 бивши дружбани, които списватъ излизания въ града ни въ „Правда“ и които се дигатъ на пръсти за да ни достигнатъ и да ни окалятъ, като ни наричатъ ту комунисти, ту фашисти, ту Дамянчевчевисти, споредъ случая и настроенията на масите. Не на тия господи, а на читателите си, ние дължимъ да заявимъ, че работимъ за тържеството на наши идеали, които Възраждането ни завеща—единствено на българския народъ. Затова—не си служимъ съ украсенията на разните „исти“ и сме горди съ скромното украсение да се наричамъ българи. Въ тая смисъль, ние отрекохме и отричаме партизанщината, като гибелна за народъ и държава и ще се боримъ противъ попълзвенствата на всички, които се съмняватъ възстановява ваханалиите.

Цѣлятъ български народъ отрече партизанщината, защото разбра, че понятия демократия и партизанщина не се покриватъ. Напротивъ, ние твърдимъ: **партизанщината обезглави българската демократия**.

Тия наши мисли не съ били чужди и на въ „Правда“, който сега пише хвалебства за „блаженото партизанско време“. Ние препечатваме изцѣло една уводна статия на последния, за да подчертаемъ „последователността въ идеите“ на хората около тия вестници.

НОВАТА ВЛАСТЬ

Тя се посрещна съ облекчение и задоволство отъ цѣлия български народъ. Тури се кръстъ на вулгарното партизанство, което тровеше душата на народа. Идеализма въ партитътъ бѣ изкористенъ, за да се даде място на демагогията и престъпността и да се дойде до положението случайните хора да застанатъ начело на управителните институти, които използватъ само за себе си облагатъ на властта. Канцеларии са на учрежденията бѣха се обѣрнали на партийни клубове и всъки властници се налагаше диктаторски, безъ да държи съмътка за интересите на държавата, община и народа.

Новата власт дойде за да тури кръстъ на една система въ управлението на безконечни кризи, пазарълци и пр., които спъваха стопански животъ на страната.

Тая власт, начело на която съ застанали самоотврѣжени, честни и волеви хора, надѣваме се, че ще оправдае довѣрието на българския народъ, който я посрещна безъ всѣкакви инциденти и съ вѣра въ доброто бѫдеще на страната.

Да ѝ дадемъ подкрепата си.

Въ „Правда“ бр. 735 отъ 23 май 1934 г.

Подпочвената вода е намѣрената отлична за пиење

Вода отъ напоителния кла-
и изобщо, намѣрената подъ гра-
денеца е била изпратена отъ да подпочвена вода, не само Сливенската община за изслед-
ване въ бактериологически нужди и създаде ценни земе-
институтъ—София и се е ука-
дѣлски стопанства, но отве-
зала съвѣршено чиста, отлична дена въ басейнъ за плаване,
за пиење. Следователно, водата ще създаде лѣтна бания съ
отъ кладенца, не само ще плажъ, зима—люшъ, а отве-
наполовина полето, но може да дена въ втори басейнъ—ще
служи за пиење. Достатъчно е се създадатъ рибници—нови
на се изкопае кладенецъ въ стоп. предприятия отъ значение
на Хамамъ-байъ, за поминъка на граждани.

Облагатъ отъ тая вода съ
звероаръ и чрезъ помпена неизбройми и ние се надяваме,
станция да се снабди Клуцо-че ще направи всичко въз-
хоръ съ тъй необходимата вода. Можно за часъ по-скорошното
Това ще отърве града отъ продължаване на работите
харчене на милиони за наба-около кладенца, тъй неудачно
внѣ пивка вода отъ Балкана, преустановена.

Изобщо, изложението пред-
ставя за резултатите, които мети отъ сливенския професи-
онални училището имъ, нагледно дава създаването на русен-
ската изложба, показва по

изработени и изложени отъ
покривки, блу-училището, потвърждаватъ та-
зи и др. Може да се каже, че зи истини. Съсъжаление, обаче,
между всички стопански учи-
лища, Сливенското бѣше едно сполучливото подреждане на
отъ най-добре представените излагани предмети. Тѣхното
въ изложбата. Създателите и безвкусно натрупване убиващо
ржководителите на това учи-
лище заслужаватъ признател-
чество, които оставаха, като
ността на своите питомки и скрити за наблюдалителя.

Изобщо, изложението пред-
ставя за резултатите, които мети отъ сливенския професи-
онални училището имъ, нагледно дава създаването на русен-
ската изложба, показва по

убедителенъ начинъ, че тѣ съ
изложбата. Създателите и безвкусно натрупване убиващо
ржководителите на това учи-
лище заслужаватъ признател-
чество, които оставаха, като
ността на своите питомки и скрити за наблюдалителя.

Текстилно-бояджийското училище „Д. Желѣзовъ“ изла-

гаше почти всички свои фаб-
рикати, които безспорно е, че и усъвършенствува промиш-

сочатъ на една солидна тек-
нико-занаятчийското производ-
ство на стария занаятчийски,

индустриаленъ и търговски Сливенъ.

Русе, X. 1936 г.

Интересътъ на слабите е спра-
ведливостта.

Робеспиеръ

Стр. 3. Георги П. Арнаудовъ

СНОВАНА В 1888 ГОД.

МАИОН ФОНДЕЕН 1888

Жалки отрицатели

Да се отминава истината, и не признавайтъ. Тъй съжко то даже и когато е явна, общено виждатъ, че въ общината ственополезна и поучителна — се направи за две години това, това винаги е било нѣщо обикновено за нашата действителност. Обаче, когато тази истина се отрича и съзнателно подронва нейната обществена стойност — това е вече единъ отъ явните признания на онази духовна нищета и ориенталски манталитетъ, които съж свойствени за мнозина случаи у насъ, когато тръбва да се направи една обективна преценка на нѣщата, хората и събитията.

По обясними причини, напоследъкъ се вдига шумъ и отправятъ нападки, отъ известни въ своето минало срѣди и лица, противъ днешния видъ и организация на селските общини. Отричатъ се фактите, отричатъ се хората, отрича се истината. Тръбвало да се върне старото положение, старите личности — тъй били желани отъ народа, безъ тъхъ народа не можелъ, тъй били олицетворение на българската „демокрация“ и носители на родното ни възраждане (колко хуморъ и безсрамие!). Днесъ общините били мяста за заплати на безработни интелигенти, които нищо не работели и стрували скъпо за народа.

Излишно е да се казва кой има интересъ отъ възвръщането на старото „блаженно“ време и отъ старите „народо-полезни“ творци и общественици. Излишно е да се сочват недавнашните позори и комични случаи отъ живота на общините, съ всички тъхъ упадъкъ, който характеризираше цѣлия ни обществено-политически животъ до 19 май. Спомените даже съж тежки и всъки отвръща глава отъ тъхъ.

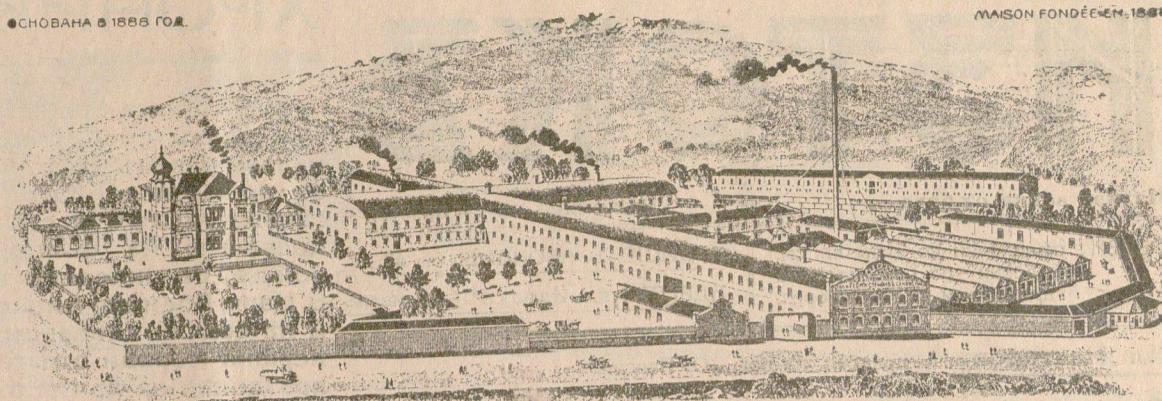
Керванътъ си върви, а кучетата само ще го лаятъ. Керванътъ на днешните селски общини върви и носи своята дѣла и постижения. Тъхъ не виждатъ само тъзи, които чакатъ, но и сами не върватъ, за да не желае възвръщането на юдинското имъ хоро, което че народа пакъ ще ги повика да му създадатъ благоденствие и напредъкъ. Тъ съж, но играха върху нашата хубава земя.

Мнозина отъ нашите читатели ни хвърлятъ упреки, че е недостойно за хубавото име, което има „Изтокъ“ да се занимаваме съ писанията и хората около въкъ „Правда“. Редакцията не отрича, че читателите ни иматъ право, но обяснява, че се е занимавала до сега съ този вестникъ, защото се е страхувала отъ мисълта — да не се смѣтне нашето мълчание за признание на онова, което се пише по нашъ адресъ. Щомъ читателите съ преченили по-добре отъ насъ хората около въкъ „Правда“, ние заявяваме, че повече нѣма да се занимаваме съ тъхъ, защото и ние уважаваме читателите си и ценимъ името на „Изтокъ“ — предназначението на който е да служи на родния край и българската култура.

Историческата църква „Св. София“ въ Сливенъ

На Балканския полуостровъ лъкъ, подъ красивите Сини и също четири старовременни камъни, въ сегашния градски и срѣдневѣковни църкви съ кварталъ Ново-село. За разлика името „Св. София“. Двете съжа отъ останалите трикорабни византийски — въ Цариградъ и сливенски църкви, „Св. София“ София, а двете — старобългарски — въ Охридъ и Сливенъ. Всички състроени въ византийски стилъ. Последните две градени въ XI и XII столѣтие — първата сигурно въ времето на царь Бориса, а слѣдъ — съвременници, до 1830 г., когато е обичалъ чесната Асен II, който е спохождъ Атонската гора край Сливенъ, дето е дърво. Следъ 1833 год., когато дълъ името на едно отъ сливенски устия — си стари църкви — Св. Димитровското, наречено отъ търъ и Св. Николай, новоселенскиятъ балкански устия — ци изпращатъ въ Болградъ.

Църквата „Св. София“ лежи между сливенските колонисти

НАЙ-ПЪРВИ НАГРАДИ
отъ Парижъ, Лондонъ,
Римъ, Чикаго, Лиежъ,
Одеса и Милано.

Георги Стефановъ Синове
фабрика за вълнени платове

текстилно акц. д-во
София — Сливенъ
за телеграми: СТЕФАНОВИ

Марка de Fabrique
Фабрична марка
Телефони:
кантора 9
" 138
фабриката 4
" 116

МОЕТО ОБЯСНЕНИЕ

По поводъ публикуваното във „Правда“ съобщение отъ В. Г., дължа да заяви, че това е една брънка отъ наниза „обвинение“, които уволнения техникъ Иванъ Стефановъ бѣше лансиралъ по мой адресъ до Министерството на В. Р. и Н. З., Областната Дирекция и г. Прокурора — тукъ. По мое настояване се произведе дознание и преписката се прекрати поради липса на извършени престъпления. Господинъ Прокурор служебно (чл. 244 Н. З.) възбуди срещу Иванъ Стефановъ углавно преследване за клеветитъ.

Подозирамъ, че подъ инициалитъ В. Г. се крие Василь Ганчевъ, поставено лице отъ Стефановъ, който е уволненъ отъ бившето постоянно присъствие като „грѣдинаръ“ на Банишъ, поради непрекъснато пиянство и незаинтересованостъ въ работата си.

Заявявамъ, че миналата година грозде въ домът си не съмъ стоварвалъ. (Справка кооперация „Шевка“).

Даль съмъ достатъчно доказателства за добре изпълненъ общественъ дѣлъ. Не съж писа съмъ отъ „Правда“, които ще ме уязвятъ въ това отношение.

Моля редакцията да съобщи цѣлото име на писача, тъй като ще потърся сѫдебно удовлетворение, ако сѫдия заслужава такава честь.

Г. Кебеджиевъ

Д-ръ ИВ. ДЕСПОТОВЪ
се завърна въ града
и приема болни.

Печ. „Трудъ“ — Ю. Къневъ — Сливенъ

за възобновението на старинната църква. Очевидци на времето разправяха: колонистите запитватъ делегацията — при възобновението дали съже къртили старото вишнево дърво отъ църковния кивгири (сводъ). При утвърдителниятъ отговоръ, делегацията е била лишена отъ помощъ.

До колкото сведенията ни се простиратъ, при възобновението запазватъ се основи на свѣтъ, тѣ, зидовете и свода, прозорци — поразширятъ, стените — измазватъ, покрива се съкръгли турски кермиди, съкоето църквата при малки промени, запазва старинната си форма, така както я виждаме днесъ. Скоро следъ това се освещава (тронясва). Следъ време прибавя се западното придовърие (нартексъ) и женско отдѣление.

До колкото знаемъ, тая или

ШИВАЧЕСКО АТЕЛИЕ
АРГЕНТИНА

на Георги Ст. Симеоновъ

Изработка най-елегантни костюми, балтони и пардесюта по желание и вкусъ на клиента.

При сѫщата е откритъ клонъ отъ Бургаската електрическа машинна гладачница „ЛЕБЕДЪ“. Якътъ се преработватъ и ставатъ по-хубави отъ нови.

Едно само посещение е достатъчно да станете редовенъ клиентъ.

ВЪЖГЛИЩА
отъ мина „х. Димитъръ“

Порожки при единствения представител — Пеню Късевъ или Хараламбо Георгиевъ срещу хотелъ „Зора“.

Цѣлиятъ свѣтъ
е покритъ съ

най-здравата подова мушама.

НАСТИЛКИ и ПЛЪТЕКИ

голъмъ изборъ — разни десени.

Пазете се отъ имитацията.

Представ. за Сливенъ: П. КАМБУРОВЪ

и разкази по произхода и строежа столѣтие отъ възобновението си. Понеже тя е стил и издае брошура, въ която историческа по име, про-изходъ и реставриране, налага ната перспектива на църквата, се тържественно отпразнува като, тая или идната година, не стогодишината отъ възобновлението ѝ, което съвпада по случай стогодишината отъ възобновлението ѝ, което просвѣтенъ възобновението на тоя важенъ и стопански ренесансъ. Тая народенъ монументъ. Думата църква и килийното училище за това има Сливенската митрополия, съ играл видна роля въ образуванието и възстановителство и многообразната питанието на народностния ренесансъ. Търволюционенъ духъ на новоселска интелигенция. Тържество, обаче, тръбва да се съдържи и въсъноденъ, а не както селци, особно рѣдилитъ се въ бѫдни въсъноденъ, а не както градски кварталъ видни това при отпразнуване на годишнината на Клуцохорска — Добри Желѣзовъ Фабрика „Св. Николай“ — каджи, воевода Панайотъ Хитровъ, а по-късно — главнокомандуващия презъ войната — генералъ Н. Жековъ и др.

Преди да управявашъ, самъ на прави усилия да бѫдеш достоенъ за властта — технически и морално. Защото, да управявашъ е нѣщо странично обширно, мъжко и сложно.

Мусолини

